

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Wolnego Miasta Gdańska za słuszną zarówno w całości jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dn. 10 czerwca 1927 r.

(—) *I. Mościcki*

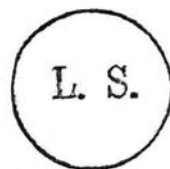
Przez Prezydenta
Rzeczypospolitej

Prezes Rady
Ministrów:

(—) *J. Piłsudski*

Minister Spraw
Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons au nom de la République de Pologne et pour la Ville Libre de Dantzig en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée, et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 10 juin 1927.

(—) *I. Mościcki*

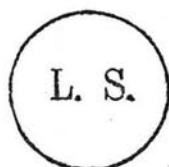
Par le Président de la République

Le Président du Conseil des Ministres

(—) *J. Piłsudski*

Le Ministre des Affaires Étrangères

(—) *August Zaleski*

921.

O świadczenie rządowe

z dnia 28 września 1927 roku

w sprawie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji dotyczącej opjum, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu art. 34 międzynarodowej konwencji dotyczącej opjum, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 roku, dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji złożony został w imieniu Polski i W. M. Gdańska dnia 16 czerwca 1927 r. w Sekretarjacie Generalnym Ligi Narodów.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

922.

**Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej**

z dnia 19 listopada 1927 r.

o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezy-

denta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Postanowienia ogólne.

Art. 1. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia wyrażenie:

1) „zwalczanie chorób roślin” oznacza zarówno zapobieganie chorobom roślin, jak ich tłumienie;

2) „tępienie chwastów i szkodników roślin” oznacza zarówno zapobieganie szerzeniu się chwastów i szkodników roślin, jak ich niszczenie;

3) „rośliny” oznacza rośliny w stanie świeżym, ich części i nasiona;

4) „rośliny podejrzane” oznacza zarówno rośliny podejrzane o chorobę lub o opanowanie przez szkodnika, jak rośliny, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że stać się mogą rozsadnikami choroby lub szkodnika;

5) „grunt zarażony” oznacza grunt, na którym rośliny dotknięte zostały chorobą lub opanowane przez szkodnika;

6) „grunt zagrożony” oznacza grunt, przylegający do gruntu zarażonego, a także grunt, co do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że jest zarażony.

Art. 2. Stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia będą zwalczane lub tępiące choroby roślin, chwasty i szkodniki roślin, wskazane w rozporządzeniach Ministra Rolnictwa.

Art. 3. W celu zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin mogą być stosowane następujące środki:

1) zakaz przywożenia z zagranicy, wywożenia zagranicę i przewożenia przez obszar Państwa roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych, szkodników roślin, a także wszelkich przedmiotów, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin;

2) ustalanie warunków, którym winny odpowiadać zarówno rośliny przywożone z zagranicy, wywożone zagranicę i przewożone przez obszar Państwa, jak ich opakowanie i sposób transportu;

3) ustalanie stacyj granicznych, przez które może odbywać się przewóz roślin;

4) wprowadzanie obowiązku niszczenia roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych roślin nieuprawnych, a także obowiązku niszczenia chwastów i szkodników roślin na określonym przez władzę obszarze;

5) wprowadzanie obowiązku wykonywania w określonym przez władzę terminie czynności, zapobiegających pojawieniu się i szerzeniu się chorób i szkodników roślin, w szczególności zaś obowiązku oczyszczania i odkażania gruntów zarażonych i zagrożonych, wszelkich pomieszczeń i urządzeń, w których znajdowały się rośliny chore, opanowane przez szkodnika lub podejrzane, oraz wszelkich przedmiotów, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin;

6) ograniczanie sposobu użytkowania roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych;

7) wzbronienie niektórych sposobów oczyszczania i przerobu roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych;

8) zakaz przewożenia i przenoszenia roślin z miejsca, w którym na roślinach tych zostały dostrzeżone oznaki choroby lub szkodnika, bądź objawy, wzbudzające podejrzenie pojawienia się choroby lub szkodnika, a także uzależnienie możliwości przewożenia i przenoszenia takich roślin od dopełnienia określonych przez władze warunków;

9) wprowadzanie obowiązku zaopatrywania roślin, znajdujących się u osób handlujących nimi, w świadectwa zdrowotności lub świadectwa miejsca pochodzenia;

10) ograniczanie na określonym przez władze obszarze obrotu roślinami i wszelkimi przedmiotami, które mogą być rozsadnikami choroby lub szkodnika;

11) zakaz uprawiania poszczególnych roślin na gruntach zarażonych i zagrożonych;

12) zakaz uprawiania roślin, które mogą być rozsadnikami chorób i szkodników roślin, a także uzależnienie możliwości uprawiania takich roślin od dopełnienia określonych przez władze warunków;

13) wprowadzanie obowiązku powiadamiania władzy w określonym przez nią terminie o każdym wypadku wystąpienia objawów, wzbudzających podejrzenie pojawienia się chorób i szkodników roślin.

Sposób zwalczania poszczególnych chorób roślin oraz tępienia poszczególnych chwastów i szkodników roślin wskazanymi wyżej środkami określa—z uwzględnieniem postanowień zawartych w niniejszym rozporządzeniu—rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Art. 4. Minister Rolnictwa może:

1) zezwalać zakładom, instytucjom i osobom, prowadzącym badania naukowe, na postępowanie odmienne od przewidzianego w rozporządzeniach wydanych w wykonaniu art. 3 w zakresie niezbędnym dla prowadzenia tych badań;

2) normować w sposób specjalny postępowanie przy zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin na gruntach, stanowiących własność Państwa, a także na gruntach, użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe.

Art. 5. W wypadkach niewykonania przez osoby do tego obowiązane zarządzeń, wydanych z mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na niem opartych, właściwa władza może przeprowadzić wykonanie wspomnianych zarządzeń na koszt tych osób.

Art. 6. Państwo ponosi koszty czynności władz, powołanych w myśl niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń na jego podstawie wydanych do zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin.

Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych władny jest powołać właściwe związki samorządowe do współudziału w pokrywaniu kosztów czynności władz, związanych ze zwalczaniem lub tępieniem na obszarze ich działania chorób roślin, chwastów oraz szkodników roślin.

Art. 7. Właścicielom roślin i właścicielom gruntów lub ich faktycznym posiadaczom, którzy ściśle stosowaniem się do przepisów niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń na jego podstawie wydanych oraz do zarządzeń, wydanych z mocy tych przepisów, przyczynili się do opanowania choroby roślin lub wytepienia szkodników roślin, ponosząc przytem dotkliwe straty gospodarcze, Minister Rolnictwa może przyznać według swego uznania stosowną zapomogę.

O władzach i postępowaniu.

Art. 8. Zwalczanie chorób roślin i tępienie chwastów i szkodników roślin na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia należy do Ministra Rolnictwa, wojewodów, starostów oraz zarządów gmin w zakresie, jaki dla władz tych ustala rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w art. 3.

Przez wyraz „starosta” rozumieć należy powiatową władzę administracji ogólnej, a przez wyraz „wojewoda” — wojewódzką władzę administracji ogólnej.

Minister Rolnictwa może powołać do współdziałania z wymienionymi władzami odpowiedni techniczny personel państwowych urzędów i zakładów, związków samorządowych oraz organizacji społeczno-rolniczych.

Art. 9. Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego oraz instytucje, które Minister Rolnictwa do tego powoła, udzielać będą władzom wymienionym w art. 8 technicznych wskazań w zakresie zwalczania chorób roślin oraz tępienia chwastów i szkodników roślin.

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w art. 3, określa w szczególności, które z orzeczeń i zarządzeń władz będą wydawane jedynie na podstawie i z powołaniem się na wskazania Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego lub instytucji, które Minister Rolnictwa do tego powoła.

Art. 10. W celu wykonywania nadzoru nad stanem zdrowotności roślin oraz nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia i rozporządzeń na jego podstawie wydanych, tudzież nad wykonaniem zarządzeń, wydanych z mocy tych przepisów, władze wymienione w art. 8, przedstawiciele Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego i instytucji przewidzianych w art. 9, a także powołani do tego pracownicy państwowych urzędów i zakładów, związków samorządowych i organizacji społeczno-rolniczych (art. 8) mają prawo:

1) wstępu na grunty oraz do wszelkich pomieszczeń i miejsc przechowywania, przerobu i sprzedaży roślin;

2) badania roślin na gruncie i we wskazanych wyżej pomieszczeniach i miejscach, badania tych pomieszczeń i miejsc, a także badania urządzeń, służących do przerobu roślin, oraz środków ich przewozu i przenoszenia;

3) bezpłatnego brania próbek roślin w ilości, niezbędnej dla ich zbadania;

4) żądania potrzebnych informacji od osób, w których posiadaniu znajdują się grunty i określone wyżej pomieszczenia, miejsca i urządzenia;

5) kontroli wszelkich prac związanych z oczyszczeniem roślin, gruntów, pomieszczeń i urządzeń, a także prac związanych z przerobem roślin;

6) kontroli transportów roślin na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych oraz zatrzymywania tych transportów w razie stwierdzenia, że nie odpowiadają one warunkom ustanowionym w niniejszym

rozporządzeniu i rozporządzeniach, wydanych na jego podstawie.

Szczegółowe przepisy, dotyczące wykonywania nadzoru, określa rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Art. 11. Wniesienie odwołania od orzeczeń i zarządzeń władz, wydanych z mocy niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń na jego podstawie wydanych, nie wstrzymuje wykonania tych orzeczeń i zarządzeń.

Przepis ten nie ma zastosowania do odwołań od orzeczeń karnych (art. 17).

Art. 12. Wszelkie należności wynikłe wskutek dokonania przez władze czynności, przewidzianych w art. 5, ściągane będą przez zarządy gmin wiejskich i miejskich w trybie przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

Koszty i opłaty egzekucyjne z tytułu przymusowego ściągnięcia powyższych należności pobierają na własny rachunek odnośne gminy.

Przepisy karne.

Art. 13. Winni naruszenia przepisów rozporządzeń wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia będą karani, — o ile czyn nie stanowi przestępstwa zagrożonego cięższą karą — aresztem do sześciu tygodni i grzywną od 10 do 10.000 złotych lub jedną z tych kar.

Podleganie, pomoc i usiłowanie ulegają karze. W orzeczeniu skazującym na grzywnę należy orzec na wypadek niemożności jej ściągnięcia karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, jednak nie powyżej sześciu tygodni.

Art. 14. Równocześnie ze skazaniem za bezprawny przywóz z zagranicy lub bezprawne wysłanie zagranicę, a także za bezprawny przewóz i przenoszenie roślin chorych, opanowanych przez szkodnika i podejrzanych, szkodników roślin oraz wszelkich przedmiotów, które mogą być rozsądnymi chorobami i szkodnikami roślin, należy orzec konfiskatę odnośnych transportów roślin, szkodników roślin i przedmiotów.

Konfiskatę orzec należy również w wypadkach, gdy ściganie karne z jakichkolwiek powodów jest niewykonalne lub gdy wydano orzeczenie albo wyrok uniewinniający.

Orzeczenie o konfiskacie, niepołączone z orzeczeniem skazującym lub z wyrokiem wydaje władza lub sąd, właściwe do orzekania o czynie karalnym; orzeczenie to może być zaskarżone w tym samym trybie, co orzeczenie o karze.

Art. 15. Szczegółowe przepisy, dotyczące postępowania ze skonfiskowanymi roślinami, szkodnikami roślin i przedmiotami, określa rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w art. 3.

Art. 16. Orzecznictwo w sprawach o naruszenie przepisów rozporządzeń, wydanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, należy do starosty.

Art. 17. Przeciwko orzeczeniu starosty można w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi według przepisów postępowania obowiązujących w I instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego wydany w II instancji jest prawomocny.

Na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1877 r. stosuje się przepisy o policyjnych rozporządzeniach karnych.

Postanowienia końcowe.

Art. 18. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach uregulowanych tem rozporządzeniem, w szczególności zaś:

1) artykuły 189—193, 204—210 ustawy o gospodarstwie wiejskiem (Zb. Pr. Ces. Ros. tom XII cz. II wyd. 1913 r.);

2) ustawa z dn. 3 kwietnia 1875 r. o środkach przeciwko rozszerzaniu się mszycy winnej (Austr. Dz. u. p. № 61);

3) ustawa z dn. 17 lutego 1885 r. o tępieniu kianiaki i szkodliwych ostów (Dz. Ust. kraj. № 41);

4) ustawa z dn. 24 października 1907 r. o tępieniu myszy polnych (Dz. Ust. kraj. z 1912 r. № 137);

5) ustawa z dn. 27 lutego 1878 r. o środkach przeciwdziałania szerzeniu filoksery (Zbiór Ust. prus. str. 129);

6) ustawa z dn. 6 lipca 1904 r. o tępieniu filoksery (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 261);

7) rozporządzenie Rady Związkowej z dnia 30 sierpnia 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 745);

8) ustawa z dn. 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej) (Dz. U. R. P. № 67, poz. 407).

Art. 19. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz innym ministrom stosownie do ich zakresu działania.

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa, przewidziane w niniejszem rozporządzeniu, mogą być wydawane dla całego obszaru Państwa lub dla poszczególnych jego części.

W sprawach, dotyczących zakresu działania innych ministrów, rozporządzenia te będą wydawane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem 1 stycznia 1928 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Stanisławicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*